

Lázně u Vltavy – Praha Holešovice

Diplomní projekt

Autor: Bc. Barbara Kutašová

Vedoucí práce: Prof. Ing.arch. Vladimír Krátký

Oponentní posudek: Prof. Akad. arch. Jindřich Smetana

Holešovice patří mezi pražské městské části s největším rozvojovým potenciálem. To je aktuálně dáno jak tak už samotnou polohou v meandru Vltavy, tak existencí pravděpodobně největší stavební parcely v lokalitě Bubny – Zátory poblíž metra Vltavská. Vedle dalších strategických záměrů (např. výstavba nového koncertního sálu „Vltavské filharmonie“), je zde i přítomnost historického areálu pražských jatek, které svým autentickým charakterem určitě ovlivní urbanistický kontext levého břehu Vltavy. Zde se otevírá částečně zelený pás někdejší holešovické přístavní zóny a postupující revitalizace této industriální aglomerace dělá z lokality velmi vyhledávaný cíl. V každém případě jde o kontext mimořádně charizmatický, což je dobré východisko i pro zadání diplomní práce na parcele vymezené ulicemi Jateční a řekou Vltavou.

V pečlivě zpracované analytické části se autorka věnuje širším historickým a urbanistickým souvislostem. V rámci historie území zkoumá řešenou parcelu až po současný koncept metropolitního plánu, a postupně upřesňuje umístění lázeňského programu mezi ulicemi Komunardů, Jateční a Na Maninách. V prolnutí s parkovými úpravami exteriéru tak formuje začátek pásu zeleně lemující levý břeh Vltavy.

Programovou náplň lázní autorka rozebírá na podkladu referenčních příkladů s obdobnou precizností – od historie, přes fyziologické poznatky až po praktikovanou typologii současných lázní ve světě. Výsledkem jsou diagramy funkčních vazeb a procesů, které se staly podkladem pro členění funkčních zón a následně dispozičního řešení.

V rámci variantních řešení se autorka dobrala k centrální drúze tří v trojúhelníku seskupených hmot. Takto zvolená geometrie reflektuje vymežující uliční vektory – Komunardů a Jateční, kdy třetím určujícím vektorem je směr toku Vltavy, kam je orientována hlavní bazénová část. Hmotové uspořádání drúzy tvoří tedy jakousi šipku, zaseknutou podélně do pobřežního zeleného pásu, který v těchto místech začíná. V tomto ohledu má kompozice příjemnou a logickou dynamiku.

O patro snížená hmota segmentu na západě, propojující obě stejně vysoká ramena šipky, vytváří srozumitelné otevření objektu k ulici Komunardů, s akcentem na východní bránu areálu historických jatek. Umístění parkoviště při severním ramenu lázeňského objektu směrem od Jateční má servisní charakter a nevytváří pak dojem falešného cour d'honneur.

Vstup do lázeňského objektu v severozápadním cípu je logicky nejbližší stanici MHD a návazné provozní návaznosti situované do jednotlivých segmentů je bez problémů. Provedení vnitřních dispozic i návazných exteriérových aktivit je také víceméně v pořádku, bez vážných či neřešitelných nedostatků. Přesto by mě zajímal názor autorky na tyto otázky:

Ad exteriér – Zdvojená promenáda ve dvou výškových úrovních nad řekou, propojená třemi kaskádovýmihledišti je přesvědčivá, ale vše-pokrývající trojúhelníkový vzor, odvozený od objektu, je dále unisono a možná příliš bohatě rozveden do členění parku až za věž sila.

Otázky – Nezkoušela jste m. j. také změnu rytmu tohoto vzoru, který je v dané rozloze trochu dekorativní a evokuje tzv „bruselský styl“?
– Nebylo by možné tento vzor o stupeň zvětšit či směrem na východ naředit?

Ad fasády – Keramické lícové zdivo je jistě skvělá věc, ale společně velkoplošnými fasádami (typu SCHÜCO) hodně evokuje i jiné žánry občanských staveb.
Proč ne, ale:

Otázky – Nepřemýšlela jste i o jiných, méně závazných materiálech?

Přes dílčí výhrady i při absenci odpovědí na tyto otázky považuji předloženou práci za kvalitní a věřím, že otázky budou při ústní obhajobě bez problému zodpovězeny.

Návrh hodnocení: B

Prof. Akad. arch. Jindřich Smetana
V Praze 3.6.2021